Nog niks

Suong wil de vogel stil krijgen, hij leert de bel van de buurvrouw na.

Inhoudsopgave

1. Wat tante niet mee mocht nemen
2. Vier hoog, en hij praat terug
3. Vierhonderd euro contant
4. Het huisbezoek dat niet kwam
5. Wie waar woont
6. Zondag in Charlois
7. Post voor iemand die hier niet woont
8. De achterkamer van Kwong
9. Handen die geen kooi meer houden
10. Een datum op de rug van haar hand
11. Wij maken de kamer klaar
12. Half maart

Hoofdstuk 1- Wat tante niet mee mocht nemen

De borden zaten per vier in krantenpapier, een editie van twee jaar terug met een advertentie voor een meubelzaak aan de Dordtselaan. Suong vouwde het papier open, zette het bord op het werkblad en legde het papier bij haar voeten. Zes diepe. Zes platte. Twee met een hap uit de rand.
'Die twee niet weggooien,' zei Nguyet. Ze hield de ketel met twee handen onder de kraan. 'Die zijn voor vis.'
Het kastje boven de kookplaat had twee planken. De onderste kwam tot Suongs kin.
'Kun je hierbij?'
'Ik heb de kruk.'
'De kruk staat beneden in de hal, bij het glas.'
'Dan staat hij daar.' Nguyet zette de ketel op de plaat en draaide hem aan. 'Platte boven, diepe onder. Van de diepe heb ik er elke dag een nodig.'
Suong zette ze zo. Voor de bovenste plank hoefde ze haar hiel niet van de vloer te tillen.
De pannen zaten in een doos met een tekening van een koelkast erop. Ze haalde de wokpan eruit en hield hem omhoog.
'Niet boven. In de la onder de oven.'
'Daar past hij niet rechtop.'
'Dan op zijn kant.'
In de gang stonden twaalf dozen, drie open. De bank stond met de rug naar het raam, waar de verhuizers hem hadden neergezet. Door dat raam liep een strook Maas ter breedte van een hand, met daarachter de kranen van de Waalhaven, twee omhoog, een omlaag.

'Kom kijken,' zei Nguyet. 'Bij helder weer zie je de brug.'
'Het is niet helder.'
'Nee.' Nguyet kwam naast haar staan en tikte met haar nagel tegen het glas, op een punt waar niets stond. 'Daar.'
Aan het plafond in de kamer hing een draad met een peertje eraan. De kap zat nog in een doos, met de steel ernaast in een sok. Suong hield het peertje stil tot het niet meer draaide.
Op de gang hingen bij tien van de elf deuren naamkaartjes achter een plastic venstertje. Bij 312 zat het venstertje leeg. Haar eigen kaartje moest ze aanvragen bij de receptie, met een formulier, en de receptie was open van negen tot elf.
'De koffie is om halfelf in de zaal beneden,' zei ze. 'Dat vertelt de gastvrouw drie keer. Ze heeft het ook op mijn deur geplakt.'
'Ga je?'
'Ik ben er geweest.' Nguyet haalde twee kopjes uit een doos en blies erin. 'En bij de sleutels heeft de huismeester een papier voorgelezen. In dit complex mag niets leven. Geen hond, geen kat, geen vogel.'
'Dat staat in het contract.'
'Hij las het langzaam voor.' Ze zette de kopjes naast elkaar neer, de oortjes dezelfde kant op. 'Voor de zekerheid.'
Op de doos die het dichtst bij de voordeur stond, stond de kooi met een theedoek erover. Onder de doek schoof iets van de ene kant naar de andere en weer terug, en de stok tikte tegen het traliewerk.
Nguyet schonk in en bracht de kopjes de gang in. Dat van Suong zette ze op een doos in plaats van het aan te geven. Met de zijkant van haar voet schoof ze de kooi

een halve meter over het zeil, tot bij Suongs schoenen, en ging rechtop staan.
'De lift is groot genoeg voor een brancard,' zei ze. 'Dat vertellen ze erbij als je komt kijken.'
'Tante.'
'Ze zeggen het bij de bezichtiging. Alsof je dan nog naar de keuken kijkt.'
'Chị ơi,' zei de kooi.
Phuoc op zijn twintigste, met de uithaal aan het eind, de toon waarmee hij vroeg of er nog rijst was.
'Chị ơi.'
Suong hield het krantenpapier in haar hand en legde het niet neer.
'Hij doet hem al zijn hele leven,' zei Nguyet. Ze liep terug naar de keuken, naar de kraan, waar niets meer te doen was, liet het water lopen en draaide het dicht.
'Waar moet hij heen?'
'Lijn 68 stopt voor de deur. Van jouw kant ben je er in een halfuur, je hoeft niet over.'
Onder de gootsteen stond een zak voer van vijf kilo, dicht met een knijper. Nguyet zette hem met haar voet naar voren tot in het licht en liet Suong hem oppakken.
'Dit is voor drie weken. Bij de dierenwinkel aan de Groene Kruisweg hebben ze het ook, maar daar betaal je voor het plaatje op de zak.'
Bovenop legde ze een plastic bakje. Van de rand naar de bodem liep een barst.
'Dat bakje gaat nog twee jaar mee. Vul het schuin, dan loopt het er niet door.'
'Er zit een barst in.'
'Daarom schuin.' Ze trok een papiertje onder een kopje vandaan en schoof het over de doos. Haar nieuwe adres, in blokletters, met de postcode los en de etage erachter.

'Zet dit in je brief. Hij schrijft het over in zijn boekje, dat doet hij.'
'Hij schrijft niets over.'
'Zet het erin.'
'Hij is van jou,' zei Suong.
'Hij is van niemand.' Nguyet streek met de rug van haar hand over het werkblad, van links naar rechts, en keek wat eraf kwam. 'Hij is een vogel.'
De thee stond onaangeroerd in twee kopjes op twee dozen, op ooghoogte van de kap. Suong haakte haar vingers om de ring boven de kooi en tilde. Aan één kant woog hij meer; het schuifblad met de krant erop schoof naar voren en stuitte tegen de rand.
Nguyet stond in de keukendeur met haar handen onder haar schort, de duimen in de band gehaakt. Ze stak er niets uit.
'Zondag kom je eten,' zei ze. 'Om twaalf uur, niet om een.'
'Ik heb de kar nog bij het depot staan.'
'Om twaalf uur.' Ze keek naar de zak onder Suongs arm en niet naar de kooi. 'De doek erover in de lift. Anders schreeuwt hij tegen het licht.'
Boven de vierde bleef de lift hangen voordat de deuren opengingen. Op de galerij stond de wind achter haar aan door de open kop van het blok.
Haar sleutels zaten in de binnenzak, onder de zak voer. Ze zette de kooi op de vloer, tegen de reling, en voelde met haar vrije hand langs de voering. De doek gleed van de kap af, half over de tralies, half op het beton.
'Doe de deur dicht.'
Phuoc, met de klank van iemand die het voor de derde keer zegt. De vogel stond midden op de stok, zijn kop

naar het licht van de galerijlamp, en zette zijn ene voet voor de andere.
'Doe de deur dicht.'
Bij 410 ging de keukenlamp aan. Het gordijn kwam een handbreed van het glas en bleef daar.
Suong bukte, nam de doek op en legde hem over de kap, met de naad over de voorkant en de hoeken onder de bodem geschoven. Ze zocht niet verder naar haar sleutels. Ze bleef staan met haar hand plat boven op de kooi, de zak voer tussen haar enkels, en keek de galerij af naar de bellen en de matten en de bezemstok tegen de reling.
Onder de doek bewoog niets.
Het gordijn van 410 viel terug. Toen de lamp daarna uitging, stond ze er nog, met haar hand op de doek.
'Deze eerst,' zei Kwong. Hij legde een formulier naast haar bord, met de pen erop, en schoof de schaal gember een stuk opzij. 'De andere twee hebben tot de vijftiende.'
'Welke vijftiende?'
'Dat staat erbij.'
Op de plank naast de kookplaat lag een bos lente-ui. Hij sneed hem in ringen van een halve centimeter, de punt van het mes op het hout, en schoof de ringen met de rug van het blad op een hoopje.
Herbeoordeling, vragenlijst A. Vult u deze lijst volledig in. Hoe ziet uw dag eruit? Vier regels, met een hokje eronder voor als er meer ruimte nodig was.
'Zeven uur op,' zei hij. 'Thee. Dan zit ik.'
Ze schreef: ik word om zeven uur wakker. Ik kan daarna niet lang achter elkaar staan.
'En dan ga ik naar de markt op dinsdag.'
'Lopend?'

'Met de tram.' Hij hield het mes stil. 'Zet er niet in dat ik kook.'
'Je kookt nu.'
'Ik snijd ui.'
Ze zette een punt achter de tweede regel en liet de derde leeg. Bij vraag negen stond: verricht u werkzaamheden, betaald of onbetaald, voor derden? Daarachter twee hokjes.
'Deze?'
'Laat open.'
'Open kan niet. Dan sturen ze hem terug.'
'Dan vul je hem nog een keer in.'
Hij schoof het hoopje ui in een schaaltje, veegde de plank af met zijn hand en legde de hand onder de kraan. Uit de pan op het achterste pit kwam de geur van gember en bot. Hij schepte de pollepel vol, liet hem boven de pan leeghangen, keek erin en zette het deksel terug.
Formulier twee was van het pensioenfonds voor de horeca. Controleer uw gegevens. Zijn naam stond er omgedraaid, Lam Kwong, achternaam voor.
'Eenendertig jaar,' zei hij. 'En ze weten niet hoe ik heet.'
'Dat kruis je aan bij onjuist.' Ze zette het kruisje. 'En dan schrijf je het hier nog een keer goed op.'
'Schrijf jij het maar.'
Aan de deur van de koelkast hing een kalender van de toko met de maanden in twee talen. Augustus was er niet af gescheurd. Hij kwam langs de tafel, haalde augustus eraf en legde het blad op de stapel kranten bij de deur.
'Bij vraag elf vragen ze of je hulp in huis hebt.'
'Nee.'
'Je hebt wel hulp in huis.'